EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Història Manresa | Lluís Virós | Actualitzat el 26/05/2016 a les 08:00

# La Maquinària Industrial

FOTO: Francesc Rubí

Avui dia s'ha convertit en un edifici de serveis i d'habitatges. Està formada per dos cossos ben diferenciats: al sud la fàbrica de pisos destinada al muntatge i a les oficines, que estaven al capdamunt, que forma un xamfrà entre els carrers de Pompeu Fabra i del Cardenal Lluch; al costat nord, hi ha la nau de mecanitzat, originalment d'un sola planta amb coberta de dent de serra i que avui s'ha convertit en un pàrquing.

La nau de muntatge presenta dues façanes planes en les quals predomina el vidre. A la façana destaca el coronament, amb una potent cornisa de formigó que subratlla l'horitzontalitat de l'immoble. Les grans vidrieres estan separades per un ritme de pilastres aplacades amb calcita de Sant Vicenç. L'estructura és de formigó, amb alineacions de columnes als costats i al mig, tant a la planta baixa com al primer pis. En el darrer nivell no hi ha columnes, l'espai és diàfan i la coberta es recolza en grans encavallades de ciment preformat que reposen sobre les columnes laterals. L'estructura és molt robusta i estava pensada per suportar el treball de grues per a grans pesos. La rehabilitació actual ha aprofitat els nivells preexistents i n'ha afegit dos de nous, un per a cada pis. La nau annexa al darrere de la fàbrica és força extensa i té portes per a vehicles al carrer del Cardenal Lluch i a l'era de l'Esquerra. No té una planta regular perquè s'adapta al terreny i s'encaixa a la resta de la fàbrica per mitjà d'una escala comuna. L'estructura també és de formigó, preparada per suportar grans pesos. Les finestres de la coberta s'aguanten per mitjà d'un enginyós sistema de bigues de ferro amb enrigidors creuats que estan dissimulats entre dues capes de vidre, que permet una perfecta il·luminació zenital. Als dos extrems d'aquesta nau s'aixequen edificis de tres pisos amb façana al carrer.

Des dels anys 40 la Maquinària Industrial SA era filial d'una de les més importants metal·lúrgies espanyoles, La Maquinista Terrestre y Marítima SA, amb seu a Barcelona, que a partir dels setanta es va convertir en empresa pública per mitjà de l'Institut Nacional d'Indústria. Va tancar el 1987 amb la privatització de la MTM. L'edifici s'ha incorporat al catàleg de Manresa pel valor estètic i estilístic, ja que el segon racionalisme industrial és poc present a la ciutat, i per les possibilitats de reutilització.